

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 23 oktober 2018
(OR. en)**

**2016/0413 (COD)
LEX 1832**

**PE-CONS 49/1/18
REV 1**

**UD 142
ECOFIN 683
CRIMORG 96
DROIPEN 98
EF 188
ENFOCUSTOM 147
CODEC 1194**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
OM KONTROLLER AV KONTANTA MEDEL
SOM FÖRS IN I ELLER UT UR UNIONEN
OCH OM UPPHÄVANDE AV FÖRORDNING (EG) nr 1889/2005**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2018/...**

av den 23 oktober 2018

**om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen
och om upphävande av förordning (EG) nr 1889/2005**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 33 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 246, 28.7.2017, s. 22.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 september 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 oktober 2018.

av följande skäl:

- (1) Främjandet av en harmonisk, hållbar och inkluderande utveckling av den inre marknaden som ett område där varor, människor, tjänster och kapital kan röra sig fritt och säkert är en av unionens prioriteringar.
- (2) Återinförelse av vinning från olaglig verksamhet till ekonomin och omdirigering av pengar för att finansiera olaglig verksamhet skapar snedvridning och orättvisa konkurrensnackdelar för laglydiga personer och företag, och utgör därför ett hot mot den inre marknads funktion. Dessutom främjar dessa ageranden brottsliga handlingar och terroristverksamhet som hotar säkerheten för unionens medborgare. Följaktligen har unionen vidtagit åtgärder för att skydda sig.

- (3) En av grundpelarna för de åtgärder som vidtagits av unionen var rådets direktiv 91/308/EEG¹, där ett antal åtgärder och skyldigheter fastställdes för finansiella institut, juridiska personer och vissa yrken, bland annat bestämmelser om transparens och dokumentering samt *kundkännedom*, och fastställdes en skyldighet att rapportera misstänkta transaktioner till de nationella finansunderrättelseenheterna (nedan kallade *FIU*). FIU inrättades som kontaktpunkter för granskning av sådana transaktioner, kontakt med motsvarande enheter i andra länder och, vid behov, kontakt med rättsliga myndigheter. Direktiv 91/308/EEG har sedermera ändrats och ersatts med nya åtgärder. Bestämmelserna för förebyggande och förhindrande av penningtvätt fastställs för närvarande i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849².

¹ Rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar (EGT L 166, 28.6.1991, s. 77).

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (4) Med tanke på risken för att tillämpningen av direktiv 91/308/EEG skulle leda till en ökad förflyttning av kontanta medel i olagliga syften, vilket skulle kunna utgöra ett hot mot det finansiella systemet och den inre marknaden, kompletterades direktivet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005¹. Syftet med den förordningen är att förebygga, förhindra och upptäcka penningtvätt och finansiering av terrorism genom att fastställa ett system av kontroller som är tillämpliga på fysiska personer som reser in i eller ut ur unionen och medför kontanta medel eller överlåtbara innehavarinstrument till ett värde av minst 10 000 EUR eller motsvarande belopp i andra valutor. Begreppet *förs in i eller ut ur unionen* eller *reser in i eller ut ur unionen* bör definieras som tillämpligt för unionens territorium enligt definitionen i artikel 355 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), för att säkerställa att den här förordningen har bredast möjliga tillämpningsområde och att inga områden skulle bli undantagna från dess tillämpning och utgöra möjligheter att kringgå tillämpliga kontroller.
- (5) Genom förordning (EG) nr 1889/2005 genomfördes inom gemenskapen de internationella standarder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism vilka utarbetats av arbetsgruppen för finansiella åtgärder (nedan kallad *FATF*).

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen (EUT L 309, 25.11.2005, s. 9).

- (6) FATF bildades vid G7-mötet som hölls i Paris 1989 och är ett mellanstatligt organ som fastställer standarder och främjar det effektiva genomförandet av rättsliga, reglerande och operativa åtgärder för bekämpning av penningtvätt, finansiering av terrorism och andra därmed sammanhängande hot mot det internationella finansiella systemets integritet. Flera medlemsstater är medlemmar i FATF eller företrädna i FATF genom regionala organ. Unionen företräds i FATF av kommissionen och har åtagit sig att effektivt genomföra FATF:s rekommendationer. FATF:s rekommendation 32 om kontantkurirer fastställer att det bör finnas åtgärder om lämpliga kontroller av gränsöverskridande förflyttningar av kontanta medel.
- (7) I direktiv (EU) 2015/849 fastställs och beskrivs ett antal brottsliga handlingar där vinningen skulle kunna bli föremål för penningtvätt eller kunna användas till finansiering av terrorism. Vinningen av dessa brottsliga handlingar förs ofta över unionens yttre gränser i syfte att tvättas eller användas för finansiering av terrorism. Denna förordning bör ta detta i beaktande och fastställa ett regelverk som utöver att bidra till förebyggande och förhindrande av penningtvätt, och särskilt förbrott såsom skattebrott enligt definitionen i nationell rätt och finansiering av terrorism som sådan, även underlättar förebyggande, förhindrande, upptäckt och utredning av de brottsliga handlingar som definieras i direktiv (EU) 2015/849.

- (8) Insikterna har ökat om de mekanismer som används för överföring av olagligt förvärvade vinningar över gränserna. Till följd av detta har FATF:s rekommendationer uppdaterats, direktiv (EU) 2015/849 har infört förändringar av unionens rättsliga ram och ny bästa praxis har utvecklats. Mot bakgrund av denna utveckling och på grundval av utvärderingen av den befintliga unionslagstiftningen behöver förordning (EG) nr 1889/2005 ändras. Med tanke på de omfattande ändringar som skulle krävas bör dock förordning (EG) nr 1889/2005 upphävas och ersättas med en ny förordning.
- (9) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att enligt nationell rätt föreskriva ytterligare nationella kontroller av förflyttningar av kontanta medel inom unionen, förutsatt att dessa kontroller är förenliga med unionens grundläggande friheter, i synnerhet artiklarna 63 och 65 i EUF-fördraget.
- (10) En uppsättning regler på unionsnivå som skulle möjliggöra jämförbara kontroller av kontanta medel inom unionen skulle i hög grad underlätta insatserna för att förebygga och förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.

- (11) Denna förordning gäller inte unionens eller medlemsstaternas åtgärder enligt artikel 66 i EUF-fördraget för att begränsa kapitalrörelser som orsakar eller hotar att orsaka allvarliga svårigheter för den ekonomiska och monetära unionens funktion eller enligt artiklarna 143 och 144 i EUF-fördraget som ett resultat av en plötslig kris i betalningsbalansen.
- (12) Tullmyndigheterna bör fortsätta att fungera som de behöriga myndigheterna för tillämpningen av denna förordning, med beaktande av deras närvaro vid unionens yttre gränser, deras expertis i utförandet av kontroller av passagerare och gods som passerar de yttre gränserna och den erfarenhet de har fått genom tillämpningen av förordning (EG) nr 1889/2005. Samtidigt bör medlemsstaterna fortsätta att även kunna utse andra nationella myndigheter som arbetar vid de yttre gränserna till behöriga myndigheter. Medlemsstaterna bör fortsätta att erbjuda lämplig utbildning för den personal som arbetar vid tullmyndigheter och andra nationella myndigheter så att de ska kunna utföra dessa kontroller, inbegripet av kontantbaserad penningtvätt.

- (13) Ett av de centrala begrepp som används i denna förordning är *kontanta medel*, som bör definieras som bestående av fyra kategorier: kontanter, överlåtbara innehavarinstrument, råvaror som används som mycket likvida värdebevarare och vissa typer av förbetalda kort. Det är sannolikt att vissa överlåtbara innehavarinstrument, råvaror som används som mycket likvida värdebevarare och förbetalda kort som inte är kopplade till ett bankkonto och som kan lagra penningssummor vilka är svåra att upptäcka, på grund av sina egenskaper används i stället för kontanter som ett anonymt medel för att föra värde över de yttre gränserna på ett sätt som inte kan spåras genom de offentliga myndigheternas traditionella tillsynssystem. I denna förordning bör därför de väsentliga delarna av definitionen av *kontanta medel* fastställas, medan kommissionen bör ha möjlighet att ändra de icke-väsentliga delarna i denna förordning för att svara på brottslingars och deras medhjälparens försök att kringgå en åtgärd som endast reglerar en typ av mycket likvida värdebevarare genom att föra en annan typ över de yttre gränserna. Om bevis på ett sådant beteende i stor skala upptäcks är det viktigt att åtgärder snabbt vidtas för att åtgärda situationen. Trots den höga risknivå som är förknippad med virtuella valutor, vilket framgår i kommissionens rapport av den 26 juni 2017 om bedömningen av de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar den inre marknaden och berör gränsöverskridande verksamheter, har tullmyndigheterna inte befogenheter att övervaka dem.
- (14) Överlåtbara innehavarinstrument gör det möjligt för den fysiska innehavaren att göra ett betalningskrav på ett visst belopp utan att registreras eller nämnas vid namn. De kan lätt användas för att överföra avsevärda belopp av värde och har stora likheter med kontanter i fråga om likviditet, anonymitet och riskerna för missbruk.

- (15) Råvaror som används som mycket likvida värdebevarare har ett stort värde i förhållande till sin volym, för vilka det existerar en lättillgänglig internationell handelsmarknad som gör att de kan omvandlas till kontanter till endast låga transaktionskostnader. Sådana råvaror presenteras huvudsakligen på ett standardiserat sätt som gör det möjligt att snabbt verifiera deras värde.
- (16) Förbetalda kort är icke-nominella kort som innehåller eller ger tillgång till penningvärde eller medel som kan användas för betalningstransaktioner, för köp av varor eller tjänster eller för att lösa in kontanter. De är inte kopplade till ett bankkonto. Förbetalda kort omfattar anonyma förbetalda kort enligt direktiv (EU) 2015/849. De används allmänt i en mängd olika lagliga syften och vissa av dessa instrument är också av klart samhällsintresse. Sådana förbetalda kort kan lätt överföras och användas för att överföra betydande värde över de yttre gränserna. Det är därför nödvändigt att inkludera sådana förbetalda kort i definitionen av kontanta medel, i synnerhet om de kan köpas utan förfaranden för kundkontroll. Detta kommer att göra det möjligt att utvidga kontrollerna till att omfatta vissa typer av förbetalda kort, med beaktande av tillgänglig teknik, om det finns bevis som motiverar detta och under förutsättning att sådana kontroller utvidgas med vederbörligt beaktande av om det är proportionellt och verkställbart i praktiken.

- (17) För att förebygga och förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism bör det införas en skyldighet för fysiska personer som reser in i eller ut ur unionen att anmäla kontanta medel. För att inte på ett otillbörligt sätt begränsa den fria rörligheten eller överbelasta medborgare och myndigheter med administrativa formaliteter bör skyldigheten vara föremål för ett tröskelvärde på 10 000 EUR. Det bör tillämpas på bärare som medför sådana belopp på sin person, i sitt bagage eller i det transportmedel de använder för att passera de yttre gränserna. De bör åläggas att ge de behöriga myndigheterna tillgång till de kontanta medlen för kontroll, och vid behov lägga fram dem för dessa myndigheter. Definitionen av *bärare* bör tolkas så att den utesluter transportföretag som utför yrkesmässig transport av varor eller personer.
- (18) När det gäller förflyttningar av oledsagade kontanta medel, till exempel kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen i postpaket, kurirleveranser, oledsagat bagage eller last i containrar, bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att kräva att avsändaren, mottagaren eller en företrädare för dessa lämnar en redovisning, systematiskt eller från fall till fall, i enlighet med nationella förfaranden. Denna redovisning bör omfatta en rad uppgifter vilka inte ingår i den sedvanliga dokumentation som uppvisas för tullen, såsom transportdokument och tulldeklarationer. Sådana uppgifter är medlens geografiska ursprung, destination, ekonomiska ursprung och avsedda användning. Skyldigheten att redovisa oledsagade kontanta medel bör vara föremål för ett identiskt tröskelvärde som det som gäller kontanta medel som medförs av bärare.

- (19) Ett antal standardiserade uppgifter bör registreras om förflyttningen av kontanta medel, såsom personuppgifter om anmälaren, ägaren eller mottagaren samt uppgifter om det ekonomiska ursprunget och den avsedda användningen av de kontanta medlen för att uppnå målen med denna förordning. I synnerhet är det nödvändigt att anmälaren, ägaren eller mottagaren tillhandahåller sina personuppgifter enligt sina identitetshandlingar, i syfte att minimera risken för fel avseende deras identitet och förseningar till följd av senare behov av kontroll.
- (20) När det gäller skyldigheten att anmäla ledsagade kontanta medel och skyldigheten att redovisa oledsagade kontanta medel bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att utföra alla nödvändiga kontroller av personer, deras bagage, det transportmedel som används för att passera de yttre gränserna och alla oledsagade försändelser eller behållare som passerar gränsen och som kan innehålla kontanta medel, eller ett transportmedel varmed de fraktas. Vid underlåtenhet att fullgöra de skyldigheterna bör de behöriga myndigheterna utarbeta en anmälan på tjänstens vägnar för senare överföring av informationen i fråga till andra myndigheter.
- (21) För att säkerställa enhetlig tillämpning av de behöriga myndigheternas kontroller bör dessa i huvudsak baseras på en riskanalys, i syfte att identifiera och utvärdera riskerna och utarbeta nödvändiga motåtgärder.

- (22) Inrättandet av en gemensam ram för riskhantering bör inte hindra de behöriga myndigheterna från att utföra stickprovskontroller eller spontana kontroller när de bedömer att sådana är nödvändiga.
- (23) Om de behöriga myndigheterna upptäcker kontanta medel till ett mindre belopp än tröskelvärdet, men de kontanta medlen skulle kunna ha anknytning till brottsliga handlingar som omfattas av denna förordning, bör de i fall av ledsagade kontanta medel kunna registrera information om bäraren, ägaren och i förekommande fall den avsedda mottagaren av de kontanta medlen, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, uppgifter om arten och mängden eller värdet av de kontanta medlen, dess ekonomiska ursprung och avsedda användning.
- (24) I fall av oledsagade kontanta medel bör de behöriga myndigheterna kunna registrera information om anmälaren, ägaren, avsändaren och mottagaren eller den avsedda mottagaren av de kontanta medlen, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, uppgifter om arten och mängden eller värdet av de kontanta medlen, dess ekonomiska ursprung och avsedda användning.

- (25) Denna information bör vidarebefordras till FIU i den berörda medlemsstaten som ska se till att FIU översänder all relevant information spontant eller på begäran till FIU i de andra medlemsstaterna. Dessa enheter är utsedda till kontaktpunkter i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism, och de mottar och behandlar information från olika källor, såsom finansiella institut, och analyserar den informationen för att fastställa om det finns skäl för ytterligare utredning, vilka kanske inte är uppenbara för de behöriga myndigheter som samlar in anmälningarna och utför kontroller enligt denna förordning. För att garantera ett effektivt informationsflöde bör alla FIU vara uppkopplade till det tullinformationssystem (TIS) som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 515/97¹, och de uppgifter som tas fram eller utbyts av behöriga myndigheter och FIU bör vara förenliga och jämförbara.
- (26) Med tanke på vikten av ett effektivt utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna, inbegripet FIU inom den rättsliga ram som täcker sådana enheter, för att kunna göra en framgångsrik uppföljning av denna förordning, och med beaktande av behovet av att stärka samarbetet mellan FIU i unionen, bör kommissionen senast den 1 juni 2019 bedöma möjligheten att inrätta en gemensam mekanism för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (27) Upptäckt av belopp i kontanta medel under tröskelvärdet i situationer där det finns tecken på brottsliga handlingar är mycket relevant i detta sammanhang. Följaktligen bör det också vara möjligt att dela information om belopp under tröskelvärdet med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater om det finns tecken på brottsliga handlingar.

¹ Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

(28) Med beaktande av att förflyttningen av kontanta medel som är föremål för kontroll enligt denna förordning sker längs hela den yttre gränsen, och sett till svårigheten att agera när de kontanta medlen har lämnat den plats där de förs in eller ut och den därmed sammanhängande risken om till och med små belopp används på ett olagligt sätt bör de behöriga myndigheterna ha möjlighet att tillfälligt kvarhålla kontanta medel under vissa omständigheter, med tillämpande av kontroller och motvikter: för det första då skyldigheten att anmäla eller redovisa kontanta medel inte har uppfyllts och, för det andra, då det finns tecken på brottsliga handlingar, oberoende av mängden kontanta medel eller om de kontanta medlen är ledsagade eller oledsagade. Mot bakgrund av karaktären av sådant tillfälligt kvarhållande och den effekt det kan ha på den fria rörligheten och rätten till egendom bör perioden för kvarhållandet begränsas till den absolut kortaste tid som krävs för att andra behöriga myndigheter ska kunna fastställa om det finns skäl för ytterligare åtgärder, såsom undersökningar eller beslagtagande av de kontanta medlen på grundval av andra rättsliga instrument. Ett beslut att tillfälligt kvarhålla kontanta medel enligt denna förordning bör åtföljas av en motivering och bör innehålla en tillräcklig beskrivning av de specifika faktorer som har gett upphov till åtgärden. Det bör vara möjligt att förlänga perioden för tillfälligt kvarhållande av de kontanta medlen i särskilda och vederbörligen utvärderade fall, till exempel när de behöriga myndigheterna stöter på svårigheter att erhålla information om eventuell brottslig verksamhet, bland annat när kommunikation med ett tredjeland erfordras, när dokument måste översättas eller när det är svårt att identifiera och kontakta avsändaren eller mottagaren i fall av oledsagade kontanta medel. Om det vid utgången av perioden för kvarhållande inte har fattats något beslut gällande ytterligare åtgärder eller om den behöriga myndigheten beslutar att det inte finns några skäl att kvarhålla de kontanta medlen längre bör dessa omedelbart släppas, beroende på situationen, den person från vilken de kontanta medlen tillfälligt kvarhölls, bäraren eller ägaren.

- (29) I syfte att öka medvetenheten om denna förordning bör medlemsstaterna i samarbete med kommissionen utveckla lämpligt informationsmaterial om skyldigheten att anmäla eller redovisa kontanta medel.
- (30) Det är viktigt att de behöriga myndigheter som samlar in information enligt den här förordningen översänder den i tid till den nationella FIU, för att FIU ska kunna göra ytterligare analyser och jämförelser av informationen med andra uppgifter enligt direktiv (EU) 2015/849.

(31) Om de behöriga myndigheterna vid tillämpningen av denna förordning registrerar en underlåtenhet att anmäla eller redovisa kontanta medel eller när det finns tecken på brottsliga handlingar bör de skyndsamt dela den informationen med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater genom lämpliga kanaler. Ett sådant utbyte av uppgifter skulle vara proportionellt med tanke på att en person som har åsidosatt skyldigheten att anmäla eller redovisa kontanta medel och som har gripits i en medlemsstat sannolikt skulle välja att resa in i eller ut ur en annan medlemsstat, där de behöriga myndigheterna inte har någon kunskap om personens tidigare överträdelser. Utbytet av sådan information bör göras obligatoriskt, för att säkerställa konsekvent tillämpning i alla medlemsstater. Om det finns tecken på att de kontanta medlen har anknytning till brottsliga handlingar som skulle kunna skada unionens ekonomiska intressen bör informationen också göras tillgänglig för kommissionen, Europeiska åklagarmyndigheten, inrättad genom rådets förordning (EU) 2017/1939¹ av de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt den förordningen och Europol, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794². För att uppnå denna förordnings mål i fråga om att förebygga, förhindra och avskräcka kringgående av skyldigheten att anmäla eller redovisa kontanta medel bör anonymiserad riskinformation och resultat av riskanalyser också utbytas mellan medlemsstaterna och kommissionen på obligatorisk basis, i enlighet med de standarder som fastställs i genomförandeakter antagna i enlighet med denna förordning.

¹ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

- (32) Det bör vara möjligt att utbyta information mellan en behörig myndighet i en medlemsstat eller kommissionen och myndigheterna i ett tredjeland förutsatt att det finns lämpliga skyddsåtgärder. Sådant utbyte bör endast tillåtas under förutsättning att relevanta nationella bestämmelser och unionsbestämmelser om grundläggande rättigheter och överföring av personuppgifter följs och efter tillstånd från de myndigheter som ursprungligen erhöll informationen. Kommissionen bör underrättas om varje fall då information utbyts med tredjeländer enligt denna förordning, och bör rapportera om detta till Europaparlamentet och rådet.
- (33) Mot bakgrund av karaktären av den information som samlas in och bärarnas och anmälarnas berättigade förväntningar på att deras personuppgifter och information avseende värdet på de kontanta medel de har fört in i eller ut ur unionen kommer att behandlas konfidentiellt, bör de behöriga myndigheterna vidta tillräckliga skyddsåtgärder för att säkerställa att de tjänstemän som behöver tillgång till informationen respekterar tystnadsplikten, och skydda sådan information på ett tillräckligt sätt mot obehörig tillgång, användning eller förmedling. Förutom om annat föreskrivs i denna förordning eller i nationell rätt, i synnerhet i samband med rättsliga förfaranden, bör sådan information inte lämnas ut utan tillstånd från den myndighet som erhöll den.

Behandling av personuppgifter i enlighet med denna förordning får även omfatta personuppgifter och bör ske i enlighet med unionsrätten. Medlemsstaterna och kommissionen bör endast behandla personuppgifter på ett sätt som är förenligt med syftet med denna förordning. Allt utlämnande, all insamling, överföring, förmedling och annan behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning bör omfattas av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 45/2001¹ och (EU) 2016/679². Behandling av personuppgifter i enlighet med denna förordning bör respektera den grundläggande rätten till respekt för privat- och familjeliv som erkänns i artikel 8 i Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och rätten till respekt för privatlivet och familjelivet och rätten till skydd av personuppgifter som erkänns i artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*).

-
- ¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).
- ² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (34) För den analys som utförs av FIU och för att myndigheterna i andra medlemsstater ska kunna kontrollera och verkställa skyldigheten att anmäla kontanta medel, i synnerhet i fråga om personer som tidigare har åsidosatt den skyldigheten är det nödvändigt att lagra de uppgifter som finns i anmälningarna under en tillräckligt lång period. För att FIU ska kunna utföra sin analys effektivt, och för att de behöriga myndigheterna ska kunna kontrollera och verkställa skyldigheten att anmäla eller redovisa kontanta medel i praktiken, bör den period då uppgifterna i de anmälningar som gjorts enligt denna förordning lagras inte överstiga fem år, med möjlighet till förlängning efter en grundlig bedömning av behovet och proportionaliteten av en sådan ytterligare lagring, som inte bör överstiga ytterligare tre år.
- (35) För att främja efterlevnaden och avskräcka från kringgående bör medlemsstaterna införa sanktioner för bristande efterlevnad av skyldigheten att anmäla eller redovisa kontanta medel. Sanktionerna bör endast tillämpas vid underlåtenhet att anmäla eller redovisa enligt denna förordning och bör inte beakta de eventuella brottsliga handlingar som kan ha anknytning till de kontanta medlen, vilka kan vara föremål för ytterligare utredningar och åtgärder som inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande, och bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att främja efterlevnaden. De sanktioner som införts av medlemsstaterna bör ha en motsvarande avskräckande effekt i hela unionen för överträdelse av denna förordning.

- (36) De flesta medlemsstater använder redan en harmoniserad EU-blankett för anmälan av kontanta medel (EU-CDF) på frivillig basis, men för att säkerställa enhetlig tillämpning av kontroller och att de behöriga myndigheterna behandlar, översänder och analyserar anmälningarna på ett effektivt sätt bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta mallar för anmälningsformuläret och redovisningsformuläret, att fastställa kriterier för en gemensam riskhanteringsram, att fastställa tekniska regler för utbyte av information och mallen för det formulär som ska användas för översändandet av information samt att fastställa de regler och format som ska användas för att tillhandahålla statistiska uppgifter till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.
- (37) För att förbättra den nuvarande situationen, där det endast finns begränsad tillgång till statistiska uppgifter och endast enstaka indikationer om hur mycket kontanta medel som brottslingar smugglar över unionens yttre gränser, bör ett effektivare samarbete genom informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och med kommissionen komma till stånd. För att garantera att detta utbyte av information är ändamålsenligt och effektivt bör kommissionen granska om det införda systemet uppfyller sitt syfte, eller om det finns hinder för ett snabbt och direkt utbyte av information. Kommissionen bör dessutom offentliggöra dessa statistiska uppgifter på sin webbplats.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(38) I syfte att snabbt kunna beakta framtida ändringar av internationella standarder, såsom standarder som fastställts av FATF, eller att ta itu med kringgående av denna förordning genom användning av råvaror som används som mycket likvida värdebevarare eller genom användning av förbetalda kort bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilaga I till denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i utarbetandet av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (39) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den transnationella omfattningen av penningtvätt och finansiering av terrorism och särdragen för den inre marknaden och dess grundläggande friheter, som endast kan genomföras fullt ut genom att säkerställa att ingen överdrivet olik behandling med grund i nationell lagstiftning tillämpas på de kontanta medel som passerar unionens yttre gränser, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (40) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i artikel 6 i EU-fördraget och som ingår i stadgan, särskilt i avdelning II.
- (41) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning föreskrivs ett system för kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen, för att komplettera den rättsliga ram för förebyggande och förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism som fastställs i direktiv (EU) 2015/849.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
 - a) *kontanta medel*:
 - i) kontanter,
 - ii) överlåtbara innehavarinstrument,
 - iii) råvaror som används som mycket likvida värdebevarare,
 - iv) förbetalda kort.
 - b) *förs in i eller ut ur unionen* eller *reser in i eller ut ur unionen*: förflyttas eller förflyttas sig från ett territorium som ligger utanför det territorium som omfattas av artikel 355 i EUF-fördraget till det territorium som omfattas av den artikeln, eller förflyttas från det territorium som omfattas av den artikeln.

- c) *kontanter*: sedlar och mynt som är i omlopp som betalningsmedel eller som har varit i omlopp som betalningsmedel och fortfarande genom finansiella institut eller centralbanker kan bytas ut till sedlar och mynt som är i omlopp som betalningsmedel.
- d) *överlåtbara innehavarinstrument*: instrument andra än kontanter vilka berättigar innehavare av dem att fordra ett finansiellt belopp vid uppvisande av instrumentet utan att behöva bevisa sin identitet eller sin rätt till beloppet. Dessa instrument är
 - i) resecheckar och
 - ii) checkar, skuldebrev eller postanvisningar som antingen är utställda på innehavaren, undertecknade men utan betalningsmottagarens namn, har endosserats utan inskränkning, är utställda på en fiktiv betalningsmottagare eller annars har en sådan form att rätten till dem övergår vid leverans.
- e) *råvaror som används som en mycket likvid värdebevarare*: varor, som anges i punkt 1 i bilaga I, som har ett stort värde i förhållande till sin volym och som enkelt kan omvandlas till kontanter genom tillgängliga handelsmarknader till endast låga transaktionskostnader.
- f) *förbetalda kort*: icke-nominella kort, såsom de som förtecknas i punkt 2 i bilaga I, som innehåller eller ger tillgång till penningvärde eller medel som kan användas för betalningstransaktioner, för köp av varor eller tjänster eller för att lösa in kontanter, när ett sådant kort inte är kopplat till ett bankkonto.

- g) *behöriga myndigheter*: medlemsstaternas tullmyndigheter och alla andra myndigheter som har bemyndigats av medlemsstaterna att tillämpa denna förordning.
- h) *bärare*: en fysisk person som reser in i eller ut ur unionen med kontanta medel på sig, i sitt bagage eller i sitt transportmedel.
- i) *oledsagade kontanta medel*: kontanta medel som utgör en del av en försändelse utan en bärare.
- j) *brottslig handling*: någon av de handlingar som förtecknas i artikel 3.4 i direktiv (EU) 2015/849.
- k) *finansunderrättelseenhet (FIU)*: den enhet som inrättats i en medlemsstat i syfte att genomföra artikel 32 i direktiv (EU) 2015/849.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 15 i denna förordning i syfte att ändra bilaga I till denna förordning för att beakta nya trender inom penningtvätt enligt definitionen i artikel 1.3 och 1.4 i direktiv (EU) 2015/849 eller finansiering av terrorism, enligt definitionen i artikel 1.5 i det direktivet eller ta hänsyn till bästa praxis för förebyggande och förhindrande av penningtvätt eller finansiering av terrorism eller för att förebygga och förhindra att brottslingar använder råvaror som används som mycket likvida värdebevarare och förbetalda kort i syfte att kringgå de skyldigheter som anges i artiklarna 3 och 4 i denna förordning.

Artikel 3

Skyldighet att anmäla ledsagade kontanta medel

1. Bärare som medför kontanta medel till ett värde av minst 10 000 EUR ska anmäla dessa kontanta medel till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de reser in i eller ut ur unionen och göra de kontanta medlen tillgängliga för kontroll. Skyldigheten att anmäla kontanta medel ska inte anses vara fullgjord om den information som uppgetts är oriktig eller ofullständig eller de kontanta medlen inte görs tillgängliga för kontroll.
2. Den anmälan som avses i punkt 1 ska innehålla uppgifter om följande:
 - a) Bäraren, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, födelsedatum och födelseort, nationalitet och nummer på en personlig id-handling.
 - b) Ägaren till de kontanta medlen, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, födelsedatum och födelseort, nationalitet och nummer på en personlig id-handling, när ägaren är en fysisk person, eller fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, registreringsnummer och i förekommande fall registreringsnummer för mervärdesskatt när ägaren är en juridisk person.

- c) I förekommande fall, den avsedda mottagen till de kontanta medlen, inbegripet fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, födelsedatum och födelseort, nationalitet och nummer på en personlig id-handling, när den avsedda mottagaren är en fysisk person, eller fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, registreringsnummer och, i förekommande fall, registreringsnummer för mervärdesskatt när den avsedda mottagaren är en juridisk person.
 - d) Typen av och beloppet eller värdet på de kontanta medlen.
 - e) De kontanta medlens ekonomiska ursprung.
 - f) De kontanta medlens avsedda användning.
 - g) Transportvägen.
 - h) Transportmedlet.
3. De uppgifter som anges i punkt 2 i den här artikeln ska lämnas skriftligt eller elektroniskt med hjälp av det anmälningsformulär som avses i artikel 16.1 a. En styrkt kopia av anmälan ska på begäran lämnas till anmälaren.

Artikel 4

Skyldighet att redovisa oledsagade kontanta medel

1. Om oledsagade kontanta medel till ett värde av minst 10 000 EUR förs in i eller ut ur unionen får de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de kontanta medlen förs in i eller ut ur unionen kräva att avsändaren eller mottagaren av de kontanta medlen, eller en företrädare, allt efter omständigheterna, lämnar en redovisning, inom en fast tidsfrist på 30 dagar. De behöriga myndigheterna får tillfälligt kvarhålla de kontanta medlen tills avsändaren, mottagaren eller en företrädare lämnar redovisningen. Skyldigheten att redovisa oledsagade kontanta medel ska inte anses vara fullgjord när redovisningen inte lämnas före tidsfristens utgång, om den information som uppgetts är oriktig eller ofullständig eller om de kontanta medlen inte görs tillgängliga för kontroll.
2. Redovisningen ska innehålla uppgifter om följande:
 - a) Anmälaren, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, födelsedatum och födelseort, nationalitet och nummer på en personlig id-handling.
 - b) Ägaren till de kontanta medlen, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, födelsedatum och födelseort, nationalitet och nummer på en personlig id-handling, när ägaren är en fysisk person, eller fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, registreringsnummer och i förekommande fall registreringsnummer för mervärdesskatt, när ägaren är en juridisk person.

- c) Avsändaren av de kontanta medlen, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, födelsedatum och födelseort, nationalitet och nummer på en personlig id-handling, när ägaren är en fysisk person, eller fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, registreringsnummer och i förekommande fall registreringsnummer för mervärdesskatt, när avsändaren är en juridisk person.
 - d) Mottagaren eller den avsedda mottagaren av de kontanta medlen, bland annat fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, födelsedatum och födelseort, nationalitet och nummer på en personlig id-handling, när mottagaren eller den avsedda mottagaren är en fysisk person, eller fullständigt namn, kontaktuppgifter, inbegripet adress, registreringsnummer och i förekommande fall registreringsnummer för mervärdesskatt, när mottagaren eller den avsedda mottagaren är en juridisk person.
 - e) Typen av och beloppet eller värdet på de kontanta medlen.
 - f) De kontanta medlens ekonomiska ursprung.
 - g) De kontanta medlens avsedda användning.
3. De uppgifter som anges i punkt 2 i den här artikeln ska lämnas skriftligt eller elektroniskt med hjälp av det redovisningsformulär som avses i artikel 16.1 a. En styrkt kopia av redovisningen ska på begäran lämnas till anmälaren.

Artikel 5

De behöriga myndigheternas befogenheter

1. För att kontrollera att den skyldighet att anmäla ledsagade kontanta medel som anges i artikel 3 uppfylls ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att kontrollera fysiska personer, deras bagage och deras transportmedel, i enlighet med villkoren i nationell rätt.
2. För att genomföra den skyldighet att redovisa oledsagade kontanta medel som föreskrivs i artikel 4 ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att kontrollera alla försändelser, behållare eller transportmedel som kan innehålla oledsagade kontanta medel, i enlighet med villkoren i nationell rätt.
3. Om skyldigheten att anmäla ledsagade kontanta medel enligt artikel 3 eller skyldigheten att redovisa oledsagade kontanta medel enligt artikel 4 inte har fullgjorts ska de behöriga myndigheterna skriftligen eller i elektronisk form upprätta en anmälan på tjänstens vägnar vilken i möjligaste mån ska innehålla de uppgifter som anges i artiklarna 3.2 eller 4.2, allt efter omständigheterna.
4. Kontrollerna ska främst bygga på riskanalys, i syfte att identifiera och bedöma risker och utarbeta de motåtgärder som behövs, och ska utföras inom en gemensam ram för riskhantering i enlighet med de kriterier som avses i artikel 16.1 b, där också de riskbedömningar som fastställts av kommissionen och FIU enligt direktiv (EU) 2015/849 ska beaktas.
5. Vid tillämpningen av artikel 6 ska de behöriga myndigheterna även utöva de befogenheter som tilldelas dem enligt den här artikeln.

Artikel 6

Belopp under tröskelvärdet som misstänks ha anknytning till brottslig handling

1. Om de behöriga myndigheterna upptäcker en bärare med kontanta medel till ett belopp som understiger det tröskelvärde som anges i artikel 3 och att det finns tecken på att de kontanta medlen har anknytning till en brottslig handling, ska de registrera den informationen och uppgifterna som förtecknas i artikel 3.2.
2. Om de behöriga myndigheterna konstaterar att oledsagade kontanta medel som understiger det tröskelvärde som anges i artikel 4 förs in i eller ut ur unionen och att det finns tecken på att de kontanta medlen har anknytning till en brottslig handling, ska de registrera den informationen och uppgifterna som förtecknas i artikel 4.2.

Artikel 7

De behöriga myndigheternas tillfälliga kvarhållande av kontanta medel

1. De behöriga myndigheterna får tillfälligt kvarhålla kontanta medel genom ett administrativt beslut i enlighet med villkoren i nationell rätt om
 - a) skyldigheten att anmäla ledsagade kontanta medel enligt artikel 3 eller skyldigheten att redovisa oledsagade kontanta medel enligt artikel 4 inte har fullgjorts, eller
 - b) det finns tecken på att de kontanta medlen, oavsett belopp, har anknytning till brottsliga handlingar.

2. Det administrativa beslut som avses i punkt 1 ska omfattas av ett effektivt rättsmedel i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i nationell rätt. De behöriga myndigheterna ska meddela en motivering av det administrativa beslutet till
- a) den person som har anmälningsskyldighet i enlighet med artikel 3 eller redovisningsskyldighet i enlighet med artikel 4, eller
 - b) den person som är skyldig att lämna informationen i enlighet med artikel 6.1 eller 6.2.
3. Perioden för tillfälligt kvarhållande ska vara strikt begränsad enligt nationell rätt till den tid som krävs för att behöriga myndigheter ska kunna fastslå om omständigheterna i fallet rättfärdigar fortsatt kvarhållande. Perioden för tillfälligt kvarhållande får inte överstiga 30 dagar. Efter att de behöriga myndigheterna har genomfört en grundlig bedömning av nödvändigheten och proportionaliteten av ett ytterligare tillfälligt kvarhållande får de besluta att förlänga perioden för tillfälligt kvarhållande till högst 90 dagar.
- Om inget beslut fattas om fortsatt kvarhållande av de kontanta medlen inom den perioden, eller om ett beslut fattas om att omständigheterna i fallet inte rättfärdigar fortsatt tillfälligt kvarhållande ska de kontanta medlen omedelbart släppas till
- a) den person från vilken de kontanta medlen tillfälligt kvarhölls i de situationer som avses i artikel 3 eller 4, eller
 - b) den person från vilken de kontanta medlen tillfälligt kvarhölls i de situationer som avses i artikel 6.1 eller 6.2.

Artikel 8
Informationskampanjer

Medlemsstaterna ska säkerställa att personer som reser in i eller ut ur unionen eller personer som skickar oledsagade kontanta medel från unionen eller mottar oledsagade kontanta medel i unionen informeras om sina rättigheter och skyldigheter enligt denna förordning och ska, i samarbete med kommissionen, utveckla lämpligt informationsmaterial som riktar sig till dessa personer.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillräcklig finansiering finns tillgänglig för sådana informationskampanjer.

Artikel 9
Information till FIU

1. De behöriga myndigheterna ska registrera den information som erhålls i enlighet med artikel 3, 4, 5.3 eller 6 och översända den till FIU i den medlemsstat där informationen erhöles, i enlighet med de tekniska regler som avses i artikel 16.1 c.
2. Medlemsstaterna ska se till att FIU i medlemsstaten i fråga utbyter sådan information med de berörda FIU i de andra medlemsstaterna i enlighet med artikel 53.1 i direktiv (EU) 2015/849.
3. De behöriga myndigheterna ska översända den information som avses i punkt 1 så fort som möjligt, och senast 15 arbetsdagar efter den dag då informationen erhöles.

Artikel 10

Informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och kommissionen

1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska, på elektronisk väg, översända följande information till de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater:
 - a) Anmälningar som upprättats på tjänstens vägnar enligt artikel 5.3.
 - b) Information som erhållits enligt artikel 6.
 - c) Anmälningar eller redovisningar som erhållits enligt artikel 3 eller 4, om det finns tecken på att de kontanta medlemmen har anknytning till brottsliga handlingar.
 - d) Anonymiserad riskinformation och resultat av riskanalyser.

2. Om det finns tecken på att de kontanta medlemmen har anknytning till brottsliga handlingar som skulle kunna skada unionens ekonomiska intressen ska den information som avses i punkt 1 även översändas till kommissionen, till Europeiska åklagarmyndigheten av de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939, när den har behörighet att agera enligt artikel 22 i den förordningen, och till Europol, när den har behörighet att agera enligt artikel 3 i förordning (EU) 2016/794.

3. De behöriga myndigheterna ska översända den information som avses i punkterna 1 och 2 i enlighet med de tekniska regler som avses i artikel 16.1 c och med användning av det formulär som avses i enlighet med artikel 16.1 d.
4. Den information som avses i punkterna 1 a, b och c och 2 ska översändas så fort som möjligt, och senast 15 arbetsdagar efter den dag då informationen erhöles.
5. Den information och de resultat som avses i punkt 1 d ska översändas var sjätte månad.

Artikel 11

Informationsutbyte med tredjeländer

1. Vid tillämpningen av denna förordning får medlemsstaterna eller kommissionen, inom ramen för ömsesidigt administrativt bistånd, översända följande information till ett tredjeland, och efter skriftligt tillstånd från den behöriga myndighet som först erhöles informationen, förutsatt att detta översändande är förenligt med relevant nationell rätt och unionsrätt om översändande av personuppgifter till tredjeländer:
 - a) Anmälningar som upprättats på tjänstens vägnar enligt artikel 5.3.
 - b) Information som erhöles enligt artikel 6.

- c) Anmälningar eller redovisningar som erhållits enligt artikel 3 eller 4, om det finns tecken på att de kontanta medlen har anknytning till penningtvätt eller finansiering av terrorism.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om varje översändande av information enligt punkt 1.

Artikel 12

Tystnadsplikt, konfidentialitet och uppgiftssäkerhet

1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa säkerheten för de uppgifter som erhållits i enlighet med artiklarna 3, 4, 5.3 och 6.
2. All information som de behöriga myndigheterna erhåller ska omfattas av kravet på tystnadsplikt.

Artikel 13

Skydd av personuppgifter och lagringsperioder

1. De behöriga myndigheterna ska fungera som personuppgiftsansvariga för de uppgifter de erhållit genom tillämpning av artiklarna 3, 4, 5.3 och 6.
2. Behandlingen av personuppgifter på grundval av denna förordning ska endast ske i syfte att förebygga, förhindra och bekämpa brottsliga handlingar.

3. De personuppgifter som erhålls genom tillämpning av artiklarna 3, 4, 5.3 och 6 ska vara tillgängliga endast för vederbörligen bemyndigad personal vid behöriga myndigheter och ska skyddas tillräckligt mot obehörig åtkomst eller översändande. Om inget annat föreskrivs i artiklarna 9, 10 och 11 får uppgifterna inte utlämnas eller översändas utan uttryckligt tillstånd från den behöriga myndighet som ursprungligen erhöll dem. Det tillståndet ska dock inte krävas om de behöriga myndigheterna är skyldiga att utlämna eller översända dessa uppgifter enligt den nationella rätten i den berörda medlemsstaten, i synnerhet i samband med rättsliga förfaranden.
4. De behöriga myndigheterna och FIU ska lagra personuppgifter som erhålls genom tillämpning av artiklarna 3, 4, 5.3 och 6 under en period av fem år från och med den dag då uppgifterna erhöles. Dessa personuppgifter ska raderas vid utgången av den perioden.
5. Lagringsperioden får förlängas en gång med ytterligare en period som inte får överstiga ytterligare tre år om
 - a) FIU avgör att det krävs ytterligare lagring, efter att ha utfört en grundlig bedömning av behovet och proportionaliteten av sådan ytterligare lagring, och anser att det är motiverat för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter i fråga om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

- b) behöriga myndigheter avgör att det krävs ytterligare lagring, efter att ha utfört en grundlig bedömning av behovet och proportionaliteten av sådan ytterligare lagring, och anser att det är motiverat för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter i fråga om att tillhandahålla ändamålsenliga kontroller angående skyldigheten att anmäla ledsagade kontanta medel eller skyldigheten att redovisa oledsagade kontanta medel.

Artikel 14

Sanktioner

Varje medlemsstat ska införa sanktioner, som ska tillämpas om den skyldighet att anmäla ledsagade kontanta medel som föreskrivs i artikel 3 eller den skyldighet att redovisa oledsagade kontanta medel som föreskrivs i artikel 4 inte fullgörs. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 15

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 2.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den ... [den dag då den grundläggande lagstiftningsakten träder i kraft].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 2.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 2.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 16
Genomförandeakter

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta följande åtgärder för att säkerställa att de behöriga myndigheterna tillämpar kontroller på ett enhetligt sätt:
 - a) Mallar för det anmälningsskema som avses i artikel 3.3 och det redovisningsskema som avses i artikel 4.3.
 - b) Kriterierna för den gemensamma ram för riskhantering som avses i artikel 5.4, och mer specifikt riskkriterier, standarder och prioriterade kontrollområden, på grundval av de uppgifter som utbyts enligt artikel 10.1 d och unionens och internationella riktlinjer och bästa praxis.
 - c) De tekniska reglerna för ett effektivt informationsutbyte enligt artiklarna 9.1, 9.3 och 10 i den här förordningen via tullinformationssystemet (TIS) inrättat genom artikel 23 i förordning (EG) nr 515/97.
 - d) Mallen för formuläret för det översändande av information som avses i artikel 10.3.
 - e) De bestämmelser och det format som medlemsstaterna ska använda för att tillhandahålla kommissionen med anonymiserade statistiska uppgifter om anmälningar, redovisningar och överträdelser enligt artikel 18.
2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 i den här artikeln ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.2.

Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté för kontroll av kontanta medel. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 18

Översändande av information om tillämpningen av denna förordning

1. Senast den ... [sex månader efter den dag då denna förordning träder i kraft] ska medlemsstaterna översända följande till kommissionen:
 - a) Förteckningen över behöriga myndigheter.
 - b) Uppgifter om de sanktioner som har införts enligt artikel 14.
 - c) Anonymiserade statistiska uppgifter om anmälningar och redovisningar, kontroller och överträdelser, med användning av det format som avses i artikel 16.1 e.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar av den information som avses i punkt 1 a och b senast en månad efter det att ändringarna träder i kraft.

Den information som avses i punkt 1 c ska lämnas till kommissionen åtminstone var sjätte månad.

3. Kommissionen ska göra den information som avses i punkt 1 a och alla eventuella ändringar av denna information enligt punkt 2 tillgänglig för alla övriga medlemsstater.
4. Kommissionen ska varje år offentliggöra den information som avses i punkt 1 a och c, och alla eventuella ändringar av denna information enligt punkt 2, på sin webbplats och ska på ett tydligt sätt informera användarna om de kontroller som gäller för kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen.

Artikel 19

Utvärdering

1. Senast den ... [tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft] och därefter vart femte år ska kommissionen på grundval av den information som regelbundet mottagits från medlemsstaterna lämna en rapport om tillämpningen av denna förordning till Europaparlamentet och rådet.

Den rapport som avses i första stycket ska särskilt bedöma huruvida

- a) andra tillgångar bör inkluderas i denna förordnings tillämpningsområde,
- b) redovisningsförfarandet för oledsagade kontanta medel är effektivt,
- c) tröskelvärdet för oledsagade kontanta medel bör ses över,
- d) informationsflödena i enlighet med artiklarna 9 och 10 och i synnerhet användningen av TIS är effektiva eller huruvida det finns hinder för ett snabbt och direkt utbyte av kompatibla och jämförbara uppgifter mellan behöriga myndigheter och med FIU, och
- e) de sanktioner som medlemsstaterna inför är effektiva, proportionella och avskräckande och förenliga med etablerad rättspraxis från Europeiska unionens domstol och huruvida de har en motsvarande avskräckande effekt i hela unionen för överträdelser av denna förordning.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska i förekommande fall innehålla

- a) en sammanställd information från medlemsstaterna om kontanta medel med anknytning till brottslig handling som skulle kunna skada unionens ekonomiska intressen, och
- b) information om informationsutbyte med tredjeländer.

Artikel 20

Upphävande av förordning (EG) nr 1889/2005

Förordning (EG) nr 1889/2005 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 21

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ... [30 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft]. Artikel 16 ska dock tillämpas från och med den ... [dagen då denna förordning träder i kraft].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

Råvaror som används som mycket likvida värdebevarare och förbetalda kort
som anses vara kontanta medel i enlighet med artikel 2.1 a iii och iv

1. Råvaror som används som mycket likvida värdebevarare:
 - a) Mynt med ett guldinnehåll på minst 90 %.
 - b) Investeringsguld såsom tackor, klimpar eller klumpar med ett guldinnehåll på minst 99,5 %.
 2. Förbetalda kort: p.m.
-

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 1889/2005	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
–	Artikel 4
Artikel 4.1	Artikel 5
Artikel 5.2	Artikel 6
Artikel 4.2	Artikel 7
–	Artikel 8
Artikel 5.1	Artikel 9
Artikel 6	Artikel 10
Artikel 7	Artikel 11
Artikel 8	Artikel 12
–	Artikel 13
Artikel 9	Artikel 14
–	Artikel 15
–	Artikel 16
–	Artikel 17
–	Artikel 18
Artikel 10	Artikel 19
–	Artikel 20
Artikel 11	Artikel 21
–	Bilaga I
–	Bilaga II